

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for hr. Flemming Hansens tilsagn om, at ligestillingen også gælder selvstændige erhvervsdrivende. I dag er det sådan, at selvstændige erhvervsdrivende, når de er på rejse i udlandet, stort set kan trække hvad som helst fra og på den måde undgå at betale det i selskabsskat.

Jeg vil foreslå, og det vil jeg gerne bede SF om at gå med på, at vi tager det med i forslaget om, at skatteministeren skal lave en redegørelse, der omfatter det hele.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til hr. Frank Aaens bemærkning om at udvide aftalen med skatteministeren: Det vil jeg principielt være helt tilhænger af, men nu vil jeg ikke sige, det var så nemt at få aftalen med skatteministeren i stand, at det gør noget, så jeg vil nok være lidt betænkelig ved at røre ved den, medmindre skatteministeren også er indforstået med det.

I øvrigt var det en overraskende melding, hr. Flemming Hansen gav om, at da vognmændene havde et forslag på 350 kr., greb De Konservative det straks. Man kan sige, at det vel ikke var så overraskende, at vognmændene havde det forslag, for der er vel ingen af os, der er i tvivl om, at det bevirker en lavere lønudgift til vognmændene, jo højere skattefradrag man har. Men det interessante er, om det nu er De Konservatives politik fremover, at de altid vil føre politik efter enkelte partsindlæg i udvalget, eller de måske i stedet har en nogenlunde linje i de ting, de vil.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Til hr. Touborg kan jeg sige, at jeg ikke er sikker på, at det giver en lavere lønudgift for arbejdsgiveren. Jeg har bare forstået, at lønmodtageren får mere, fordi en større del af beløbet er skattefrit, at det altså har en højere værdi, og det har jo noget at gøre med det dér forfærdelige skatte-tryk, vi har her i landet.

Til hr. Frank Aaen, som selvfølgelig lider af sin fortid som gammel kommunist: Det er et problem at tro, at arbejdsgiverne er sådan nogle forfærdelige sjæle, og at selvstændige erhvervsdrivende er nogle, der snyder og bedrager i skat.

Naturligvis er det ikke sådan, og jeg garanterer for, at meget kan man sige om skattevæsenet herhjemme, men det er meget godt til at kontrollere, også hvad selvstændige foretager sig. Der er ikke mulighed for de svinkeærinder, som man naturligvis i hr. Frank Aaens position tror der er.

Til hr. Jacob Buksti er der bare at sige, at arbejdsgiverne må have flere forestillinger om, hvad det rigtige beløb er. Vi har begge hørt de 350 kr., så har hr. Jacob Buksti læst noget andet i Børsen, og jeg vil tro, at fandt vi et par aviser til, kunne vi sikkert både få tre og fire forslag frem. De 350 kr. var altså det officielle tal, der blev sagt i Folketingets Skatteudvalg, og andet kan jeg altså ikke forholde mig til.

Kristen Touborg (SF):

Det er SF's principielle holdning, at alle lønmodtagere bør have de udgifter, som er forbundet med arbejdet, refunderet af arbejdsgiverne, at spørgsmålet om fradrag altså slet ikke burde komme på tale, men at vi kunne nøjes med at tale om refusion efter standardsatser.

Men sådan er virkeligheden desværre ikke, end ikke i det offentlige, hvor der f.eks. til efteruddannelse er afsat så ringe beløb, at masser af offentligt ansatte selv må betale deres kurser, hvis de ikke vil blive dummere og dummere. Og straks derefter kommer slagsmålet med skattevæsenet om fradraget.

Det er en hovedregel i dansk skattelovgivning, at ansatte og selvstændige kan fradrage de udgifter, som er forbundet med erhvervelse af den skattepligtige indkomst. Eller sagt på en anden måde: Når skattefar vil have skat af indtægten, må skattefar først acceptere, at skatteyderne fratrækker de direkte med indtægten forbundne udgifter. Når det nu er vanskeligt at formå arbejdsgiverne til at dække udgifterne, medfører det fradragsret.

Når ligningsrådet fjerner en række standardsatser for fradraget, betyder det, at de ansatte fortsat beholder fradragsretten. Nu skal de blot til at gemme cafeteriaboner, hotelbilag, ind på tankstationen for at få kvittering, hvis de har måttet indkaste 1 D-mark for at benytte toiletet, eller hvis de har måttet indkaste 4 D-mark for at benytte brusebadet. Det virker jo ikke alt for kløgtigt.

Med ansættelsen af standardsatser, som det sker efter lovforslag nr. L 99, slipper de fleste for at spille tid på at samle bilag, og synes man, at standardsatserne er for små, kan man fortsat